

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o pracownikach urzędów państwowych oraz ustawy
o pracownikach samorządowych**

(druk nr 1003)

I. Cel i przedmiot ustawy

Opiniowana ustawa zmienia ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych oraz ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych.

Zgodnie z przedmiotową nowelizacją rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem z mianowanym urzędnikiem państwowym oraz z mianowanym pracownikiem samorządowym może nastąpić po osiągnięciu przez pracownika wieku 65 lat, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury.

W myśl obecnie obowiązujących przepisów rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem, z wyżej wymienioną kategorią pracowników, może nastąpić w razie nabycia prawa do emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, czyli nie wcześniej niż z chwilą ukończenia 60 lat przez pracownika - kobietę i 65 lat przez pracownika - mężczyznę. W konsekwencji, przepisy te wskazują, że pracodawca może wypowiedzieć stosunek pracy mianowanemu pracownikowi – kobiecie 5 lat wcześniej niż pracownikowi – mężczyźnie. Takie rozwiązanie uznane zostało przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodne z Konstytucją.

Trybunał, wyrokiem z dnia 5 grudnia 2000 r. (sygn. akt K 35/99), stwierdził, że art. 13 ust. 1 pkt 5 ustawy o pracownikach urzędów państwowych oraz art. 10 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych są niezgodne z art. 32 i art. 33 Konstytucji, w zakresie w jakim stwarzają podstawę do rozwiązania stosunku pracy w drodze wypowiedzenia z kobietą - mianowanym urzędnikiem państwowym lub mianowanym pracownikiem samorządowym, wcześniej niż z mianowanym urzędnikiem państwowym lub mianowanym pracownikiem samorządowym - mężczyzną.

Opiniowana ustawa stanowi wykonanie obowiązku dostosowania systemu prawa do wyroku Trybunału.

W celu wykonania wyroku pierwsza ze zmian wprowadzanych ustawą polega na nadaniu nowego brzmienia art. 13 ust. 1 pkt 5 ustawy o pracownikach urzędów państwowych. Druga na nadaniu nowego brzmienia art. 55 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych. W tym ostatnim zakresie Trybunał odnosił się do nieobowiązującej obecnie ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych, derogowanej z systemu prawa na mocy nowej ustawy o pracownikach samorządowych. Jednocześnie jednak nowa ustawa podtrzymała zaskarżoną regulację w przepisach intertemporalnych. Jej art. 54 stanowi że, stosunek pracy osób zatrudnionych na podstawie mianowania na zasadach określonych w ustawie uchylanej (czyli w ustawie z 1990 r.) przekształca się z dniem 1 stycznia 2012 r. w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Natomiast art. 55 ust. 1 pkt 4 przewiduje, że do dnia 1 stycznia 2012 r., rozwiązanie stosunku pracy za wypowiedzeniem z pracownikiem samorządowym mianowanym może nastąpić w przypadku nabycia prawa do emerytury (lub renty z tytułu niezdolności do pracy).

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił opiniowaną ustawę na 76. posiedzeniu w dniu 22 października 2010 r. w oparciu o projekt senacki. Projekt ten był przedmiotem prac sejmowych: Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Komisje po rozpatrzeniu przedłożenia wniosły o przyjęcie projektu bez poprawek. Również w trakcie drugiego czytania nie zostały zgłoszone poprawki. Projekt został uchwalony w brzmieniu zaproponowanym przez Senat.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Szymon Giderewicz

legislator